NORAKSTS
Lieta Nr. 142110910
1-0431-12/41

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 10.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis P.Novičenoks,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta *A.A.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – Pieteicēja) pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces (turpmāk – Atbildētājs) 2010.gada 19.oktobra lēmuma Nr.5604 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD211786) atcelšanu

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 1.septembrī plkst.17.08 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PD211786 (sākotnējais lēmums), par to, ka 2010.gada 1.septembrī plkst. 17.06 Pieteicēja vadīja transportlīdzekli MB 290, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācija numurs/*, Rīgā, pa Tallinas ielu, virzienā no Kr.Barona ielas puses un krustojumā ar Tērbatas ielu veica kreiso pagriezienu, neievērojot ceļa zīmes Nr.401 „Braukt taisni prasības". Protokolā norādīts, ka ir pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 293.1.apakšpunkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 149.[29]panta pirmajā daļā un Pieteicējai uzlikts administratīvais sods Ls 20.

[2] 2010.gada 19.oktobrī, izskatot Pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar Atbildētāja lēmumu Nr.5604 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums par administratīvā soda piemērošanu Pieteicējai – atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] Apstrīdēšanas iesniegumā Pieteicēja nav noliegusi administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu, bet lūgusi atcelt Lēmumu, jo uzskata par nesamērīgu sodīt Pieteicēju par konstatēto administratīvo pārkāpumu, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa norma neatbilst LR Satversmes 92.pantam, jo tā imperatīvi nosaka, tikai viena soda veidu, neparedzot alternatīvu sodu piemērošanas iespēju. Tā iemesla dēļ policijas darbiniekam nebija iespējams veikt lietderības apsvērumus, izdodot viņai nelabvēlīgo aktu par izdarīto pārkāpumu. Pieteicēja norādīja, ka ilgstošu laiku nebija administratīvi sodīta, tāpēc būtu taisnīgi, ka par izdarīto pārkāpumu tiktu piemērots mazāk smags sods.

[2.2] Izvērtējot šādus argumentus, Atbildētājs nonācis pie secinājuma, ka Pieteicējas iesniegums ir noraidāms kā nepamatots.

Ceļu satiksmes noteikumu 293.1.apakšpunkts nosaka ceļa zīmes Nr.401 prasību „Braukt taisni", savukārt šo noteikumu 294.punkts nosaka, ka 401., 402., 403., 404., 405., 406., 407., 408., un 409. zīme norāda, ka atļauts braukt tikai zīmē norādītajos virzienos.

Ceļu satiksmes noteikumu 295.punktā noteikts, ka ceļa zīmes Nr.401 darbības zona attiecas uz brauktuvju krustošanās vietu, pirms kuras ceļa zīme uzstādīta. Šo noteikumu 1.24.apakšpunkts noteic, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakus teritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas u.tml.). Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts kategoriski nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav pieļaujamas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{29}panta pirmās daļas sankcija paredz transportlīdzekļu vadītājiem naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2.3] Atbildētājs secināja, ka Pieteicējas izdarītais pārkāpums atbilst visām minēto tiesību normu prasībām un lietā nepastāv strīds par to, ka Pieteicējas vadītais transportlīdzeklis 2010.gada 1.septembrī atradies kustībā pa Tallinas ielu no Kr.Barona ielas puses, un veica kreiso pagriezienu uz Tērbatas ielu, pārkāpjot ceļa zīmes Nr.401 prasības, ko nepastrīd arī Pieteicēja.

[2.4] Izlemjot Pieteicās apstrīdēšanas iesniegumu daļā par piemērotā soda samērīgumu, Atbildētājs secināja, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un tiesiska pamata, lai piemēroto sodu atceltu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pants noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Atbildētājs norāda, ka saskaņā ar Senāta 2005.gada 27.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-257/2005 Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantā ir noteiktas institūcijas (amatpersonas) tiesības izvēlēties – atbrīvot vai neatbrīvot personu no administratīvās atbildības pārkāpuma maznozīmīguma dēļ, taču nenosaka, ka šī norma būtu piemērojama obligāti.

[2.5] Izvērtējot izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, administratīvā pārkāpuma vietu un laiku un, ņemot vērā apstākli, ka Pieteicēja varēja radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, Atbildētājs secinājis, ka Pieteicējas izdarīto pārkāpumu nav iespējams atzīt par maznozīmīgu, tāpēc iesniegumu par uzliktā soda nepamatotību noraidīja.

[3] 2010.gada 24.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pieteicējas pieteikums, kurā Pieteicēja lūdz tiesu piemērot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta noteikumus, atzīt izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu, atbrīvot Pieteicēju no administratīvās atbildības un lietvedību izbeigt.

[3.1] Pieteicēja norāda, ka pieļautais pārkāpums nav radījis apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tāpēc pastāv pamats pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta izpratnē un atbrīvot Pieteicēju no administratīvās atbildības. Pārkāpuma izdarīšanas brīdī Tallinas ielā Pieteicējas transportlīdzekļa tuvumā nav atradušies citi transportlīdzekļi, tāpēc tie nevarēja tikt apdraudēti un netika arī traucēta satiksme šajā krustojumā.

[3.2] Pieteicēja uzskata, ka nav pamatots Atbildētāja secinājums, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pants nav iemērojams, jo pārkāpums varēja

apdraudēt citus ceļu satiksmes dalībniekus. Pieteicējas ieskatā, lai pamatotu šīs normas piemērošanas neiespējamību, iestādei ir konkrēti jānorāda, kādu apdraudējumu pārkāpums ir radījis.

[3.3] Pieteicēja atsaucas uz Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 2.jūnija spriedumā lietā Nr.A42619008 izdarītajiem secinājumiem, ka transportlīdzekļa vadīšana ar gadalaikam neatbilstošām riepām atzīta par mazsvarīgu pārkāpumu. Pieteicējas ieskatā šāds pārkāpums tiešā veidā apdraud citus ceļu satiksmes dalībniekus, tomēr tas nebija šķērslis atcelt sodu.

[4] Rakstveida paskaidrojumā tiesai Atbildētājs pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt kā nepamatotu. Paskaidrojumā Atbildētājs atkārto Lēmumā norādītos argumentus, papildus norādot šādus apsvērumus.

[4.1] Ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu iestādei ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Atbildētājs nepiekrīt Pieteicējas uzskatam, ka ar pārkāpumu netika radīta bīstamība citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, jo Tallinas un Tērbatas ielu krustojumā 401.ceļa zīme ir uzstādīta tādēļ, ka Tallinas ielā ir intensīva satiksme, tajā skaitā arī intensīva trolejbusu un autobusu kustība. Atbildētājs norāda uz to, ka pārkāpums izdarīts darba dienas beigās, plkst. 17.00 (sastrēguma laikā), kad Rīgas pilsētas ielās ir ļoti intensīva satiksme un tāda veida manevrs var izveidot sastrēgumu minētājā vietā, traucējot, citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Atbildētāja ieskatā šāds arguments tieši pastiprina pārkāpuma iespējamo apdraudējumu.

Atbildētāja uzskata, ja arī satiksme pārkāpuma izdarīšanas vietā nav intensīva, tas nav atzīstams par apstākli, kas varētu būt par pamatu pieteicējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

[4.2] Atbildētājs uzskata, ka Pieteicējas paskaidrojumi, ka Tallinas un Tērbatas ielu krustojumā pārkāpuma izdarīšanas brīdī neviena cita ceļu satiksmes dalībnieka ne aiz viņas, ne arī pretējā virzienā tuvumā nebija, līdz ar ko nevienam netraucēja, ir tikai Pieteicējas apgalvojums. Minētais apstāklis jebkurā gadījumā nevar būt par iemeslu lēmuma atcelšanai.

[5] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekoši lietas izspriešanai bez tiesas sēdes, tāpēc, ievērojot Pieteicējas iesniegumā norādīto piekrišanu lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas lapa 27) un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot Pieteicējas norādītos argumentus un lietā esošos materiālus, tiesa secina, ka iesniegtais pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, bet Valsts policijas Lēmums par Pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības atstājams negrozīts.

[7] No lietas materiāliem un pieteikuma satura tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Pieteicēja administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētajos apstākļos vadīja transportlīdzekli Rīgā, Tallinas ielā un krustojumā ar Tērbatas ielu izdarīja kreiso pagriezienu, pārkāpjot šajā krustojumā uzstādītās ceļa zīmes Nr.401 prasības.

Pieteicēja pārsūdz Lēmumu daļā par viņas pieļautā administratīvā pārkāpuma atzīšana par mazsvarīgu neiespējamību un lietas izbeigšanu. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka Lēmums ir pārbaudāms tikai daļā par Pieteicējai noteiktā administratīvā soda samērīgumu un jāpārbauda vai Atbildētājs nav pieļāvis Administratīvā procesa likuma

66.pantā paredzētos noteikumus par administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumu izdarīšanu.

[8] Izvērtējot Pieticējas izteikto lūgumu par atbrīvošanu no administratīvā soda, izsakot brīdinājumu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta noteikumiem, tiesa uzskata, ka šāds lūgums nav pamatots turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[8.1] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta otro daļu Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Tiesa secina, ka konkrētajā lietā ir konstatējams viens no obligātajiem likumā noteiktajiem nosacījumiem lietvedības izbeigšanai – Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{29}panta pirmās daļas sankcija paredz naudas sodu Ls 20 apmērā, tomēr šāds pārkāpums nevar tikt atzīts par tādu, kas neapdraud satiksmes drošību. Tiesa uzskata par pamatotiem Atbildētāja norādītos argumentus, kādu dēļ pārkāpums nav atzīstams par tādu, kas nepadraud citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību. Tiesa atzīst par objektīvi pamatotu Atbildētāja secinājumu, ka mazticams ir Pieteicējas arguments, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī ap plkst.17.00 Tallinas ielas posmā krustojumā ar Tērbatas ielu Pieteicējas transportlīdzekļa tuvumā nav atradušies citi ceļu satiksmes dalībnieki, tādējādi nav pastāvējis citu ceļu satiksmes dalībnieku apdraudējums un netika traucēta satiksme Tallinas ielā. Tiesa ņem vērā, ka pārkāpums ir fiksēts 1.septembrī – Zinību dienā. Dzīvē gūtā pieredze liecina, ka šajā datumā ceļu satiksme Galvaspilsētā ir ievērojami sarežģītāka, nekā citās dienās.

[8.2] Ceļu satiksmes likuma 43.^{1}panta pirmajā daļā noteikts, *[l]ai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.* Šā panta septītajā daļā noteikts, ka Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumus izdod Ministru kabinets.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 noteikumu „Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē, par kuriem piešķir pārkāpumu uzskaites punktus, un pārkāpumu uzskaites punktu skaits" 175.punktu par ceļa zīmes Nr.401 prasību neievērošanu piešķir vienu soda punktu. Saskaņā ar šo noteikumu 12.punktu, transportlīdzekļa vadītājam uzkrājot noteiktu soda punktu skaitu par ceļu satiksmē izdarītajiem pārkāpumiem var tikt piemēroti ietekmēšanas līdzekļi – sākot ar rakstisku brīdinājumu līdz pat aizliegumam izmantot transportlīdzekļa vadītāja tiesības un liegt tiesības iegūt vadītāja tiesības uz noteiktu laiku.

No minētajam tiesību normām izdarāms secinājums, ka ceļa zīmes Nr.401 „Braukt taisni" prasību neievērošana apdraud ceļu satiksmes drošību. Šāda norāde ir iekļauta normatīvo aktu legālajās definīcijās, tāpēc tiesai nav nepieciešamības papildus vērtēt Pieteicēja pieļautā pārkāpuma faktisko apstākļu attiecināmību satiksmes drošības apdraudējumam.

[8.3] Ievērojot iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka nepastāv Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantā paredzētie priekšnoteikumi Pieteicējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības, tāpēc šāds lūgums ir noraidāms kā nepamatots. Turklāt ievērojot iepriekš norādīto tiesību normu regulējumu par pārkāpumu uzskaites punktu piemērošanu, Atbildētājs nav pieļāvis lietderības apsvērumu izdarīšanas noteikumu pārkāpumu, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta otrās daļas priekšnosacījums par citu ceļu satiksmes dalībnieku

apdraudējumu kontekstā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[1]panta pirmās daļas noteikumiem norāda uz to, ka iestādei ir jāizdod noteikta satura obligāts administratīvs akts.

[9] Tiesa vērš Pieteicējas uzmanību uz to, ka pieteikumā norādītais arguments par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 2.jūnija spriedumā lietā Nr.A42619008 izdarītie secinājumi par administratīvā pārkāpuma atzīšanu par mazsvarīgu daudz lielāka apdraudējuma gadījumā, nav pamatots, jo šajā administratīvā pārkāpuma lietā tika izskatīts pieteikums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 244.punkta neievērošanu, t.i., aizliegumu laika posmā no 1.maija līdz 1.oktobrim braukt ar transportlīdzekļiem, kuri aprīkoti ar radžotām riepām. Tiesa uzskata, ka šāds pārkāpums nav salīdzināms ar konkrētajā lietā izskatāmo pārkāpumu, tāpēc šāds arguments ir noraidāms kā nepamatots, jo nav attiecināms šīs lietas būtībai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu,

nosprieda

A.A. pieteikumu atstāt bez apmierinājuma.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2010.gada 19.oktobra lēmuma Nr.5604 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD211786) atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) P.Novičenoks

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis P.Novičenoks
Rīgā 2012.gada 10.maijā